

geval drong de verontwaardiging van het drietal tot Furstner en Gerbrandy door. Gerbrandy zegde zijn vertrouwen in Laming op (diens vijandschap met van 't Sant heeft daar stellig toe bijgedragen) en Laming, die de behandeling van het drietal niet had kunnen voorkomen, legde zijn taak neer. 'Deze zaken', zo vertelde hij later aan de Enquêtecommissie,

'lijken vreselijk mooi in een boek van barones Orczy¹, maar het zijn de beroedste werkzaamheden die er bestaan. Ik heb het eigenlijk alleen gedaan, omdat ik een grote kennis van Nederland had . . . Toen er een verschil van mening kwam, ben ik er uitgestapt . . . Ik heb een zucht van verlichting geslaakt, toen ik er af was.'²

Gelijk eerder vermeld, werd na Laming *Major* Blizard hoofd van *SOE-Dutch*. Nog onder Laming waren begin november '41 twee geheime agenten gedropt, Taconis en Lauwers (de twee die er als een tweeling uitzagen), onder Blizard werden het er in maart '42, nog voor het *Englandspiel* effect had, zes: de sabotage-agent L. Andringa met zijn marconist J. Molenaar (die bij de parachutelanding zwaar gewond werd en zijn zelfmoordcapsule inslikte), de sabotage-agent H. Sebes met zijn marconist H. Jordaan en twee sabotage-agenten zonder marconist, B. Kloos en G. H. G. Ras. Het was de bedoeling dat zij in nauw onderling contact sabotagegroepen zouden oprichten. Op zichzelf was dat al een gevaarlijke opzet (contacten sloten altijd risico's in), maar bovendien waren in dit geval volgens plan vier sabotage-agenten op twee marconisten aangewezen, en die twee werden er in werkelijkheid één door het uitvallen van Molenaar.

Dat laatste was ook een zware tegenslag voor een zevende geheime agent die eind februari '42 gedropt was, G. Dessing. Zijn missie werd eind '41 door Blizard voorbereid in samenwerking met Sluijser die de socialistische leider Koos Vorrink naar Londen wilde halen. Dessing had opdracht, zich in Amsterdam aan te melden bij goede kennissen van Sluijser, de Joodse gezusters Lelie, en kreeg ter identificatie een recent fotootje van Sluijzers dochter Marijke mee. Sluijser nam aan dat de Lelie's Dessing met Vorrink in contact konden brengen. Inderdaad, daarin slaagden zij, maar Vorrink weigerde naar Engeland te gaan; had hij niet geweigerd, dan had Dessing zijn overtocht overigens niet kunnen regelen, want hij had geen zendverbinding.

Sluijser had Gerbrandy niet ingelicht omtrent zijn poging, Vorrink te

¹ Emmuska baronesse Orczy (1865-1947) was een schrijfster van talrijke avonturenromans waarvan de in de Franse Revolutie spelende roman *The Scarlet Pimpernel* (in 1905 gepubliceerd, vier jaar later in het Nederlands verschenen) de bekendste is geweest. ² Getuige R. V. Laming, *Enq.*, dl. IV c, p. 430.